

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์
ว่าด้วยการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
พ.ศ. ๒๕๖๓

.....
โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับ ว่าด้วย การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพื่อเป็นประโยชน์ในการรักษามาตรฐานการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และให้การบริหารวิชาการ ดำเนินไปอย่างมีระบบ มีประสิทธิภาพ สอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาการ มีคุณภาพสูงและสอดคล้องกับประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกาศคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๖๒ และระเบียบ กระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วย การจัดการศึกษาและการประเมินระดับคะแนนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง พุทธศักราช ๒๕๕๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบกับมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๗ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓ จึงมีมติเห็นชอบให้ออกข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ ว่าด้วยการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

“คณะกรรมการประจำคณะ” หมายความว่า คณะกรรมการประจำคณะในสังกัดมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ หรือคณะกรรมการประจำส่วนงานที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะที่จัดการเรียนการสอน

“คณะ” หมายความว่า หน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยที่มีการประกาศแบ่งส่วนราชการเป็นคณะ หรือ หน่วยงานที่เทียบเท่าที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่ได้ประกาศแบ่งส่วนราชการโดยกฎกระทรวงหรือโดยประกาศของ มหาวิทยาลัย

“คณบดี” หมายความว่า คณบดีประจำคณะในมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่อ อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

“สาขาวิชา” หมายความว่า สาขาวิชาที่จัดการเรียนการสอนของคณะในสังกัดมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

“หัวหน้าสาขาวิชา” หมายความว่า หัวหน้าสาขาวิชาที่รับผิดชอบงานสาขาวิชาของคณะในสังกัด มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

/ “หลักสูตร” ...

ร่าง.....
พิมพ์.....
ทวน.....

“หลักสูตร” หมายความว่า หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

“ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง” หมายความว่า การศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ หลังจากจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่า หรือระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ใช้อักษรย่อ “ปวส.”

“สถานศึกษา” หมายความว่า มหาวิทยาลัย วิทยาลัย หรือสถานศึกษาที่เรียกชื่ออย่างอื่นของรัฐและเอกชนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนี้

“ผู้เข้าศึกษา” หมายความว่า ผู้มาสมัครเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย หรือสมัครฝึกอาชีพกับสถานประกอบการที่ยังไม่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา

“นักศึกษา” หมายความว่า ผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาตามหลักสูตรนี้

“ภาคเรียน” หมายความว่า ช่วงเวลาที่มหาวิทยาลัยเปิดทำการสอน โดยกำหนดให้ ๑ ปี การศึกษาแบ่งเป็น ๒ ภาคเรียน และใน ๑ ภาคเรียน มีระยะเวลาจัดการศึกษารวมการวัดผล ๑๘ สัปดาห์

“ภาคเรียนฤดูร้อน” หมายความว่า ช่วงเวลาที่มหาวิทยาลัยเปิดทำการสอนตามประกาศของมหาวิทยาลัย

“สถานประกอบการ” หมายความว่า บริษัท ห้างหุ้นส่วน รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานรัฐและเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยเพื่อจัดการศึกษา

“ผู้ปกครอง” หมายความว่า บิดา มารดา และบุคคลอื่นที่ทำหน้าที่ดูแลและให้การอุปการะแก่นักศึกษา และให้คำรับรองแก่นักศึกษาหรือสถานประกอบการว่าจะปกครองดูแลความประพฤติของนักศึกษาในระหว่างที่เรียนอยู่ในมหาวิทยาลัย และฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพในสถานประกอบการหรือฝึกอาชีพในการศึกษาระบบทวิภาคี

“การศึกษาในระบบ” หมายความว่า การจัดการศึกษาวิชาชีพที่เน้นการศึกษาในมหาวิทยาลัยเป็นหลัก โดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลา การวัดและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน

“การศึกษานอกระบบ” หมายความว่า การจัดการศึกษาวิชาชีพที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการศึกษา ระยะเวลา การวัดและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

“การศึกษาระบบทวิภาคี” หมายความว่า การจัดการศึกษาวิชาชีพที่เกิดจากข้อตกลงระหว่างมหาวิทยาลัยกับสถานประกอบการ ในเรื่องการจัดหลักสูตร การเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล โดยนักศึกษาใช้เวลาส่วนหนึ่งในมหาวิทยาลัยและเรียนภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ

“ผู้ควบคุมการฝึก” หมายความว่า ผู้ที่สถานประกอบการมอบหมายให้ทำหน้าที่ประสานงานกับมหาวิทยาลัยในการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี และรับผิดชอบดูแลการฝึกอาชีพของนักศึกษาในสถานประกอบการ

“ครูฝึก” หมายความว่า ผู้ทำหน้าที่สอน ฝึกอบรมนักศึกษาในสถานประกอบการตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

“อาจารย์นิเทศ” หมายความว่า อาจารย์ที่มหาวิทยาลัยมอบหมายให้ทำหน้าที่นิเทศ ให้คำปรึกษาแนะนำแก่นักศึกษาที่ฝึกอาชีพและฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ

“อาจารย์ที่ปรึกษา” หมายความว่า อาจารย์ที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้งให้ทำหน้าที่แนะนำ ให้คำปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวการศึกษาให้สอดคล้องกับแผนการศึกษา ตลอดจนให้คำปรึกษาในการใช้ชีวิตของนักศึกษา

“มาตรฐานวิชาชีพ” หมายความว่า ข้อกำหนดด้านสมรรถนะวิชาชีพเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการกำกับดูแล ตรวจสอบและประกันคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา

/ “การประเมิน...

ร่าง.....
พิมพ์.....
ทาน.....

“การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ” หมายความว่า การทดสอบความรู้ ความสามารถ ตลอดจนลักษณะนิสัย ในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพ โดยใช้เครื่องมือประเมินมาตรฐานวิชาชีพ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง และสอดคล้องกับประเภทวิชาตามที่สำนักคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

“คณะกรรมการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ” หมายความว่า คณะกรรมการผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบในการ อำนวยความสะดวก ติดตามและกำกับดูแลการประเมินมาตรฐานวิชาชีพของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

ในการตีความหรือในกรณีที่มีปัญหาขัดข้องเกี่ยวกับการดำเนินการตามข้อบังคับนี้หรือในกรณีที่ข้อบังคับนี้ มิได้กำหนดไว้ ให้อธิการบดีวินิจฉัยชี้ขาด และคำวินิจฉัยของอธิการบดีให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของการจัดการอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

เพื่อเป็นการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพ ยกกระดับการศึกษาวิชาชีพของบุคคลให้สูงขึ้น และพัฒนาการจัดการ เรียนการสอน ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และเป็นแนวทางพัฒนาหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรฐานสมรรถนะ ให้เป็นไปตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ มาตรฐาน การศึกษาของชาติ กรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานอาชีพโดยเน้นการเรียนรู้สู่การปฏิบัติ เพื่อพัฒนาสมรรถนะกำลังคนระดับเทคนิครวมทั้งคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ และกิจนิสัยที่เหมาะสม ในการทำงานให้สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนของสถานประกอบการและตลาดแรงงาน ชุมชน และสังคมและ สามารถประกอบอาชีพอิสระได้ และเพื่อประโยชน์ต่อการรับรองหลักสูตรและคุณวุฒิการศึกษาของผู้สำเร็จการศึกษา

ข้อ ๖ คุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง กำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณภาพ ครอบคลุมอย่างน้อย ๔ ด้าน คือ

(๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่ มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ เจตคติและกิจนิสัยที่ดี ภูมิใจและรักษาเอกลักษณ์ของชาติไทย เคารพกฎหมาย เคารพสิทธิของผู้อื่น มีความรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่ของตนเองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตสาธารณะและมีจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม

(๒) ด้านความรู้ ได้แก่ ความรู้ทางทฤษฎีและเทคนิคเชิงลึกภายใต้ขอบเขตของงานอาชีพรวมทั้งความรู้ ภาษาอังกฤษ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในระดับที่เชื่อมโยงกับการทำงาน

(๓) ด้านทักษะ ได้แก่ ทักษะในการปรับใช้กระบวนการปฏิบัติงานให้เหมาะสม ทักษะด้านความปลอดภัย ที่เชื่อมโยงกันในการทำงานที่หลากหลาย ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทักษะการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา ทักษะ ในการวางแผน การบริหารจัดการ การประสานงาน และการประเมินผลในการปฏิบัติงานด้วยตนเอง

(๔) ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ ได้แก่ สามารถปฏิบัติงานตามแบบแผน และ ปรับตัวภายใต้ความเปลี่ยนแปลง สามารถแก้ปัญหาที่ไม่คุ้นเคยหรือซับซ้อนและเป็นนามธรรมเป็นบางครั้ง

หมวด ๒

ระบบการจัดการศึกษา

ข้อ ๗ การจัดการศึกษาในระบบและระบบทวิภาคีของมหาวิทยาลัย ใช้ระยะเวลา ๒ ปีการศึกษา การจัดการศึกษาให้ใช้ระบบทวิภาคี โดยกำหนด ให้ ๑ ปีการศึกษา แบ่งเป็น ๒ ภาคเรียน และใน ๑ ภาคเรียน มีระยะเวลาจัดการศึกษารวมการวัดผล ๑๘ สัปดาห์

/มหาวิทยาลัย...

ร่าง.....
พิมพ์.....
ทาน.....

มหาวิทยาลัยอาจจัดการเรียนการสอนภาคเรียนฤดูร้อน โดยให้ประกาศกำหนดระยะเวลาและจำนวนหน่วยกิต ให้มีสัดส่วนเทียบเคียงกันได้กับภาคเรียนปกติ

สำหรับการจัดการศึกษาในรูปแบบอื่นจะต้องแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับระบบการศึกษานั้นให้ชัดเจน ประกอบด้วยการแบ่งภาคเรียน ระยะเวลาการศึกษาในแต่ละภาคเรียน การคิดหน่วยกิตรายวิชา รวมทั้งการเทียบเคียงหน่วยกิต ระบบดังกล่าวกับระบบทวิภาค โดยระบุรายละเอียดไว้ในหลักสูตรให้ชัดเจน

ข้อ ๘ การคิดหน่วยกิต

ให้มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาเป็นรายวิชา โดยแต่ละรายวิชากำหนดปริมาณการศึกษาเป็นจำนวน “หน่วยกิต” การกำหนดหน่วยกิตเป็น ดังนี้

(๑) รายวิชาทฤษฎีที่ใช้เวลาในการบรรยายหรืออภิปราย ๑ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือ ๑๘ ชั่วโมง ต่อภาคเรียน รวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๒) รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการทดลองหรือฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ ๒ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือ ๓๖ ชั่วโมงต่อภาคเรียน รวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๓) รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการฝึกปฏิบัติในโรงฝึกงานหรือภาคสนาม ๓ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือ ๕๔ ชั่วโมงต่อภาคเรียน รวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๔) การฝึกอาชีพในการศึกษาระบบทวิภาคี ที่ใช้เวลาไม่น้อยกว่า ๕๔ ชั่วโมงต่อภาคเรียน รวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๕) การฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพในสถานประกอบการ ที่ใช้เวลาไม่น้อยกว่า ๕๔ ชั่วโมงต่อภาคเรียน รวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๖) การทำโครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ ที่ใช้เวลาไม่น้อยกว่า ๕๔ ชั่วโมงต่อภาคเรียน รวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

มหาวิทยาลัยอาจกำหนดเงื่อนไขให้นักศึกษาศึกษารายวิชาใดวิชาหนึ่งเพิ่มเติมก็ได้ โดยให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายประสานกับคณะหรือสาขาวิชา เพื่อจัดการเรียนการสอนให้แก่นักศึกษาตามที่คณะหรือสาขาวิชานั้นรับผิดชอบ

หมวด ๓

หลักสูตรและระยะเวลาการศึกษา

ข้อ ๙ จำนวนหน่วยกิตรวมและระยะเวลาการศึกษา

(๑) มีจำนวนหน่วยกิตรวมระหว่าง ๘๐ ถึง ๙๐ หน่วยกิต

(๒) ระยะเวลาการศึกษา ๔ ภาคเรียน ทั้งนี้ ให้เรียนได้ไม่เกิน ๘ ภาคเรียน สำหรับการลงทะเบียนเรียนแบบเต็มเวลา และไม่เกิน ๑๒ ภาคเรียน สำหรับการลงทะเบียนเรียนแบบไม่เต็มเวลา

ทั้งนี้ ให้นับเวลาศึกษาจากวันที่เปิดภาคเรียนแรกที่รับเข้าศึกษาในหลักสูตรนั้น

กรณีหลักสูตรสาขาวิชาที่มีความจำเป็นต้องกำหนดจำนวนหน่วยกิตรวมและระยะเวลาการศึกษาเกินกว่าที่กำหนด ให้เสนอขออนุมัติต่อคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยเป็นกรณีไป

/ข้อ ๑๐ ...

ร่าง.....
พิมพ์.....
ทาน.....

ข้อ ๑๐ โครงสร้างหลักสูตร

(๑) หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง ประกอบด้วยกลุ่มวิชาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะในการปรับตัวและดำเนินชีวิตในสังคมสมัยใหม่ เห็นคุณค่าของตนเองและการพัฒนาตน มีความใฝ่รู้ แสวงหาและพัฒนาความรู้ใหม่ มีความสามารถในการใช้เหตุผล การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหาและการจัดการ มีทักษะในการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีคุณธรรม จริยธรรม มนุษยสัมพันธ์ รวมถึงความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม รวมไม่น้อยกว่า ๑๘ หน่วยกิต

การจัดวิชาในหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง สามารถทำได้ในลักษณะเป็นรายวิชา หรือลักษณะ บูรณาการ ให้ครอบคลุมกลุ่มวิชาภาษาไทย กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ กลุ่มวิชามนุษย์ศาสตร์ ในสัดส่วนที่เหมาะสมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง

(๒) หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ ประกอบด้วยกลุ่มวิชาที่พัฒนาผู้เรียนให้เกิดสมรรถนะวิชาชีพ มีความรู้ ความสามารถในการคิด วิเคราะห์ วางแผน จัดการ ประเมินผล แก้ปัญหา ควบคุมและสอนงาน บูรณาการความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบและความปลอดภัย เพื่อประยุกต์สู่อาชีพ รวมไม่น้อยกว่า ๕๖ หน่วยกิต ประกอบด้วย ๕ กลุ่ม ดังนี้

(ก) กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน	ไม่น้อยกว่า ๑๕ หน่วยกิต
(ข) กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ	ไม่น้อยกว่า ๒๑ หน่วยกิต
(ค) กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเลือก	ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต
(ง) ฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ	จำนวน ๔ หน่วยกิต
(จ) โครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ	จำนวน ๔ หน่วยกิต

ทั้งนี้ ในการกำหนดให้เป็นสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งต้องศึกษาและมีจำนวนหน่วยกิตของกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐานและกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะในสาขาวิชานั้น รวมกันไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต

(๓) หมวดวิชาเลือกเสรี ประกอบด้วยรายวิชาจากหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลางหรือหมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ เพื่อการประกอบอาชีพ หรือการศึกษาต่อ รวมไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

(๔) กิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นส่วนที่ส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะแกนกลางหรือสมรรถนะวิชาชีพ ผู้เรียนทุกคนต้องเข้าร่วมกิจกรรมอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๒ ชั่วโมงทุกภาคเรียน กิจกรรมเสริมหลักสูตรนี้ไม่นับหน่วยกิต

ข้อ ๑๑ การจัดอัตราส่วนของเวลาการเรียนรู้ภาคทฤษฎีต่อภาคปฏิบัติในหมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ ประมาณ ๔๐ ต่อ ๖๐ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับลักษณะหรือกระบวนการจัดการเรียนรู้ของแต่ละสาขาวิชา

ข้อ ๑๒ การยกเว้นการเรียนรายวิชาในหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพและหมวดวิชาเลือกเสรี สามารถทำได้โดยการเทียบโอนระดับคะแนน หรือโดยการเทียบโอนความรู้ และประสบการณ์เข้าสู่หน่วยกิตตามหลักสูตร ตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๓ ทุกหลักสูตรต้องจัดให้ผู้เรียนได้รับการประเมินมาตรฐานวิชาชีพตามสาขาวิชา และให้ทุกหลักสูตรจัดให้มีการประเมินหรือพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องอย่างน้อยทุก ๕ ปี การพัฒนาการจัดการเรียนการสอน โดยกำหนดระบบประกันคุณภาพไว้ให้ชัดเจน

ข้อ ๑๔ การพัฒนาคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษาและการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

/(๑) มหาวิทยาลัย...

ร่าง.....

พิมพ์.....

ทาน.....

(๑) มหาวิทยาลัยมีความร่วมมือในการจัดการศึกษากับสถานประกอบการ สามารถจัดได้ใน ๒ ลักษณะ ได้แก่ การฝึกอาชีพในการศึกษาระบบทวิภาคี และการฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพในการศึกษาในระบบ ตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

(๒) มหาวิทยาลัยต้องจัดเตรียมความพร้อมในด้านอาคาร สถานที่ ครุภัณฑ์ ผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษาให้เหมาะสม สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนในแต่ละลักษณะการผลิตและการพัฒนาผู้เรียน

(๓) มหาวิทยาลัยต้องกำหนดวิธีการพัฒนาคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษาและการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาคุณลักษณะให้ตรงตามศักยภาพของผู้เรียน และระดับคุณวุฒิของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

(๔) มหาวิทยาลัยต้องจัดการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้สู่การปฏิบัติ โดยให้ผู้เรียนจัดทำโครงงานพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพที่สอดคล้องกับสาขาวิชาที่เรียน

(๕) มหาวิทยาลัยต้องจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อส่งเสริมสมรรถนะแกนกลาง และสมรรถนะวิชาชีพ ปลุกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ระเบียบวินัย ปลุกฝังจิตสำนึกและจิตอาสาเสริมสร้างการเป็นพลเมืองไทยและพลโลกในด้านการรักษาชาติ เทิดทูนพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ ส่งเสริมการดำรงตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานโดยใช้กระบวนการกลุ่มในการบริการวิชาการ วิชาชีพ หรือทำประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม

(๖) มหาวิทยาลัยต้องจัดให้ผู้เรียนได้รับการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ

(๗) การจัดการศึกษา การประเมินผลการเรียน และการสำเร็จการศึกษา

(ก) การจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร ให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

(ข) การสำเร็จการศึกษา ต้องได้จำนวนหน่วยกิตสะสมครบถ้วนตามโครงสร้าง ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนน และผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ

(๘) การประกันคุณภาพของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ให้มหาวิทยาลัยกำหนดระบบการประกันคุณภาพของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาที่เปิดสอน โดยมีองค์ประกอบในการประกันคุณภาพอย่างน้อย ๔ ด้าน คือ

(ก) หลักสูตรที่ยึดโยงกับมาตรฐานอาชีพ

(ข) ผู้สอน ทรัพยากรและการสนับสนุน

(ค) วิธีการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล

(ง) ผู้สำเร็จการศึกษา

ข้อ ๑๕ คุณสมบัติผู้สอน เป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม มีคุณวุฒิการศึกษา มีความรู้ ความสามารถที่ตรงหรือเหมาะสมกับวิชาที่สอน

ข้อ ๑๖ ครูฝึกในสถานประกอบการต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาและผ่านการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านอาชีวศึกษา

(๒) เป็นผู้ชำนาญการด้านอาชีพโดยสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ หรือมาตรฐานอื่นตามที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

(๓) เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านอาชีพเฉพาะสาขาซึ่งสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีประสบการณ์ในสาขาอาชีพนั้นไม่น้อยกว่าห้าปี หรือสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีประสบการณ์ในสาขาอาชีพนั้นไม่น้อยกว่าสามปี หรือผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติและมีประสบการณ์ในการทำงานในสาขาอาชีพนั้นไม่น้อยกว่าห้าปี

/(๔) เป็นผู้มี...

ร่าง.....
พิมพ์.....
ทาน.....

(๔) เป็นผู้ที่มีประสบการณ์และประสบความสำเร็จในอาชีพเฉพาะสาขา มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสังคม ในท้องถิ่น และสามารถถ่ายทอดความรู้ได้

หลักเกณฑ์ในการแต่งตั้ง การทดสอบ การฝึกอบรม และการออกไปรับรองการเป็นครูฝึกในสถาน ประกอบการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

หมวด ๔ สถานภาพนักศึกษา

ส่วนที่ ๑

พื้นฐานความรู้และคุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

ข้อ ๑๗ คุณสมบัติผู้เข้าศึกษา ต้องมีพื้นฐานความรู้ สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า หรือสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

ผู้เข้าศึกษาที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพในประเภทวิชาและสาขาวิชาที่กำหนด หรือสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ต้องเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาและประเมินผ่าน ให้ครบตามที่กำหนดในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขา

ความในวรรคหนึ่งและวรรคสอง ไม่ใช่บังคับสำหรับผู้ที่ยังเรียนเป็นบางเวลา บางรายวิชา หรือบางส่วนของ รายวิชา โดยไม่นับจำนวนหน่วยกิตมารวมเพื่อตัดสินการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรและรับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง

ข้อ ๑๘ ผู้เข้าศึกษาต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีความประพฤติเรียบร้อย

(๒) มีสุขภาพร่างกายแข็งแรงไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน

(๓) มีภูมิลำเนาเป็นหลักแหล่งโดยมีทะเบียนบ้านฉบับเจ้าบ้าน หรือมีหลักฐานของทางราชการในลักษณะ เดียวกันมาแสดง

(๔) มีความเคารพ เลื่อมใส ศรัทธาต่อสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๕) มีเจตคติที่ดีต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๖) สำหรับผู้เข้าศึกษาระบบทวิภาคี ในวันทำสัญญาการฝึกอาชีพต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๗ ปีบริบูรณ์ และ มีความตั้งใจที่จะรับการฝึกอาชีพในสาขาวิชาที่สมัคร

(๗) ไม่เป็นคนวิกลจริตและไม่เป็นโรคติดต่อร้ายแรงที่ไม่สามารถเข้าศึกษาได้

(๘) มีคุณสมบัติอื่นเพิ่มเติมตามที่คณะหรือมหาวิทยาลัยกำหนด

ส่วนที่ ๒ การรับผู้เข้าศึกษา

ข้อ ๑๙ การรับผู้เข้าศึกษา ให้ทำการสอบคัดเลือกหรือคัดเลือกตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดในกรณีที่มี การสอบคัดเลือก ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) ทำการสอบข้อเขียนในหมวดวิชาใด ๆ ตามความต้องการของมหาวิทยาลัย หรือสถานประกอบการ หากมหาวิทยาลัยหรือสถานประกอบการจะทำการสอบความถนัดทางการเรียนวิชาชีพ และสอบสัมภาษณ์ด้วยก็ได้

(๒) มหาวิทยาลัยประกาศรับสมัคร การดำเนินการสอบและประกาศผลสอบ ตามวันและเวลาที่มหาวิทยาลัย กำหนด

(๓) ถ้าเหตุการณ์เกี่ยวกับการสอบเป็นไปโดยปกติ ให้มหาวิทยาลัยเก็บรักษาเอกสารเกี่ยวกับการสอบ คัดเลือกไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑ ปี นับแต่วันประกาศผลการสอบ

/การรับ...

ร่าง.....

พิมพ์.....

ทาน.....

การรับผู้เข้าศึกษาการศึกษาระบบทวิภาคี สถานประกอบการจะเป็นผู้สอบคัดเลือกหรือคัดเลือกผู้เข้าศึกษาเองตามคุณสมบัติที่กำหนดและตามจำนวนที่ได้ตกลงร่วมกับมหาวิทยาลัย หรือจะมอบให้มหาวิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินการ หรือดำเนินการร่วมกันก็ได้

การรับผู้เข้าศึกษาตามโครงการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย ให้มหาวิทยาลัยคัดเลือกตามคุณสมบัติที่กำหนดตามความเหมาะสมของโครงการนั้น

ส่วนที่ ๓ การเป็นนักศึกษา

ข้อ ๒๐ ผู้เข้าศึกษาจะมีสถานภาพเป็นนักศึกษา เมื่อได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย สำหรับการศึกษาระบบทวิภาคี ผู้เข้าศึกษาต้องทำสัญญาการเข้าฝึกอาชีพกับสถานประกอบการ การขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาและการทำสัญญาการฝึกอาชีพต้องกระทำด้วยตนเอง พร้อมทั้งแสดงหลักฐานการสำเร็จการศึกษาตามวัน เวลา ที่มหาวิทยาลัยและสถานประกอบการกำหนด โดยชำระเงินค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ทั้งนี้ ให้เสร็จสิ้นก่อนวันเปิดภาคเรียน โดยมีผู้ปกครอง ซึ่งมหาวิทยาลัยเชื่อถือมาให้คำรับรองและทำหนังสือมอบตัว

ในกรณีผู้เข้าศึกษาที่บรรลุนิติภาวะ มหาวิทยาลัยอาจให้ผู้ปกครองมาทำหนังสือมอบตัวหรือดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อบังคับนี้หรือไม่ก็ได้

ให้มหาวิทยาลัยจัดการประชุมชี้แจง และปฐมนิเทศนักศึกษา เพื่อให้ทราบแนวทางการเรียนและกฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๑ ให้มหาวิทยาลัยออกบัตรประจำตัวให้แก่นักศึกษา

บัตรประจำตัว ต้องระบุเลขที่ ชื่อมหาวิทยาลัย รหัสมหาวิทยาลัย ชื่อ ชื่อสกุลนักศึกษา รหัสประจำตัวนักศึกษา เลขประจำตัวประชาชน วันออกบัตร วันหมดอายุ ลายมือชื่ออธิการบดีหรือผู้ที่รับมอบหมายให้ทำการแทน และให้มีรูปถ่ายครึ่งตัวของนักศึกษา หน้าตรง ไม่สวมหมวก ไม่สวมแว่นตาดำ แต่งเครื่องแบบนักศึกษา ถ่ายไว้ไม่เกิน ๖ เดือน ติดลงในบัตร กับให้มีลายมือชื่อของนักศึกษา

ให้มีตราของมหาวิทยาลัยที่มุมใดมุมหนึ่งของรูปถ่ายนักศึกษา โดยให้ติดที่รูปถ่ายบางส่วน

บัตรประจำตัวนี้ให้มีอายุเท่ากับระยะเวลาที่มีสถานภาพนักศึกษาในมหาวิทยาลัย แต่ต้องไม่เกิน ๒ ปี นับแต่วันออกบัตร ถ้าบัตรประจำตัวหมดอายุในระหว่างที่ยังมีสถานภาพนักศึกษาก็ให้มหาวิทยาลัยต่ออายุบัตรเป็นปี ๆ ไป และให้ส่งคืนบัตรประจำตัวต่อมหาวิทยาลัยเมื่อพ้นสถานภาพนักศึกษา

สถานประกอบการจะใช้บัตรประจำตัวที่มหาวิทยาลัยออกให้ หรือจะออกให้ใหม่ตามความต้องการของสถานประกอบการก็ได้

ข้อ ๒๒ ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อทำหน้าที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียน ให้คำปรึกษา ติดตามผลการเรียน และตักเตือนดูแลความประพฤติของนักศึกษา และให้สถานประกอบการจัดให้มีผู้ควบคุมการฝึกของนักศึกษาในสถานประกอบการ

ส่วนที่ ๔ การพ้นสถานภาพและการคืนสถานภาพนักศึกษา

ข้อ ๒๓ การพ้นสถานภาพนักศึกษาเป็นไปตามกรณีใดกรณีหนึ่งต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

(๒) ลาออก

(๓) ตาย

/(๔) มหาวิทยาลัย...

ร่าง.....

พิมพ์.....

ทาน.....

(๔) มหาวิทยาลัยสั่งให้พ้นสถานภาพนักศึกษาในกรณีใดกรณีหนึ่ง ต่อไปนี้

(ก) ขาดเรียน ขาดการฝึกอาชีพ ขาดการฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ หรือขาดการติดต่อกับมหาวิทยาลัยหรือสถานประกอบการเกินกว่า ๑๕ วันติดต่อกัน ซึ่งมหาวิทยาลัยหรือสถานประกอบการพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือมีพฤติกรรมอย่างอื่นที่แสดงว่าไม่มีความตั้งใจที่จะศึกษาเล่าเรียนหรือรับการฝึกอาชีพ หรือรับการฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ

(ข) ไม่ยื่นคำร้องขอกลับเข้าเรียนภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันถัดจากวันครบกำหนดลาพักการเรียนหรือการฝึกอาชีพตามข้อ ๒๔

(ค) ไม่มาติดต่อเพื่อรักษาสถานภาพนักศึกษา ตามข้อ ๓๔

(ง) ได้รับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(จ) ขาดคุณสมบัติ ตามข้อ ๑๗ และข้อ ๑๘

(ฉ) พ้นสถานภาพนักศึกษา ตามข้อ ๖๕

(ช) พ้นสถานภาพนักศึกษา ตามข้อ ๖๖

ข้อ ๒๔ ผู้ที่พ้นสถานภาพนักศึกษา ตามข้อ ๒๓ (๒) (๔) (ก) (ข) และ (ค) ถ้าประสงค์จะขอคืนสถานภาพนักศึกษา จะต้องยื่นคำร้องขอต่อมหาวิทยาลัยภายใน ๑ ปี นับแต่วันถัดจากวันพ้นสถานภาพนักศึกษา เมื่อมหาวิทยาลัยพิจารณาเห็นสมควรก็ให้รับเข้าเรียนได้

ข้อ ๒๕ การขอคืนสถานภาพนักศึกษา ตามข้อ ๒๔ ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) ต้องเข้าเรียนภายในสัปดาห์แรกของภาคเรียน เว้นแต่กลับเข้าเรียนในภาคเรียนเดียวกัน

(๒) ให้นำรายวิชาและจำนวนหน่วยกิตที่ได้ลงทะเบียนรายวิชาไว้มานับรวมเพื่อพิจารณาตัดสิ้นการสำเร็จการศึกษาด้วย

ส่วนที่ ๕

การพักการเรียน

ข้อ ๒๖ มหาวิทยาลัยโดยคณบดีและสถานประกอบการ อาจพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาลาพักการเรียนหรือการฝึกอาชีพได้ตามที่สมควร เมื่อมีเหตุจำเป็นกรณีใดกรณีหนึ่ง ต่อไปนี้

(๑) ได้รับทุนการศึกษาให้ไปศึกษา หรือศึกษาดูงาน หรือเป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยหรือสถานประกอบการในการเข้าร่วมประชุม หรือกรณีอื่น ๆ อันสมควรแก่การส่งเสริม

(๒) เจ็บป่วยต้องพักรักษาตัวเป็นเวลานาน โดยมีคำรับรองของแพทย์ปริญญา

(๓) กรณีลาพักเพื่อรับราชการทหารกองประจำการให้ลาพักได้จนกว่าจะได้รับการนำปลด

(๔) เหตุจำเป็นอย่างอื่นตามที่มหาวิทยาลัยและสถานประกอบการจะพิจารณาเห็นสมควร

ในกรณีที่มิให้นักศึกษาลาพักการเรียนหรือการฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพตั้งแต่ต้นปีเป็นระยะเวลาเกินกว่า ๑ ปี มหาวิทยาลัยและสถานประกอบการอาจพิจารณารับนักศึกษาอื่นเข้าเรียนหรือฝึกอาชีพแทนที่ได้ตามที่เห็นสมควร

นักศึกษาที่ลาพักการเรียนหรือการฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพต้องชำระเงินค่ารักษาสถานภาพนักศึกษาและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด แต่ถ้านักศึกษาได้ชำระค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ครบถ้วนสำหรับภาคเรียนนั้นแล้ว ไม่ต้องชำระรักษาสถานภาพนักศึกษาสำหรับภาคเรียนนั้นอีก

/ข้อ ๒๗ นักศึกษา...

ร่าง.....

พิมพ์.....

ทวน.....

ข้อ ๒๗ นักศึกษาที่ขออนุญาตลาพักการเรียนหรือการฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ ต้องยื่นคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษรต่อมหาวิทยาลัยโดยมีผู้ปกครองเป็นผู้รับรอง สำหรับผู้ที่บรรลุนิติภาวะจะมีผู้รับรองหรือไม่ก็ได้ เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงลาพักการเรียนหรือการฝึกอาชีพได้ มิฉะนั้นจะถือว่าขาดเรียน เว้นแต่มีเหตุสมควร

ข้อ ๒๘ การอนุญาตให้นักศึกษาลาพักการเรียนหรือการฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ ให้มหาวิทยาลัยทำหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษรแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ เว้นแต่ผู้ที่บรรลุนิติภาวะที่ไม่มีผู้ปกครองมอบตัวให้แก่นักศึกษาโดยตรง

ข้อ ๒๙ นักศึกษาที่ลาพักการเรียนหรือการฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ เมื่อครบกำหนดเวลาที่ลาพักการเรียนหรือการฝึกอาชีพแล้ว ให้ยื่นคำร้องขอกลับเข้าเรียนพร้อมด้วยหลักฐานการอนุญาตให้ลาพักการเรียนหรือการฝึกอาชีพต่อมหาวิทยาลัยภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันถัดจากวันครบกำหนด หากพ้นกำหนดนี้ ให้ถือว่าพ้นสถานภาพนักศึกษาเว้นแต่มีเหตุผลสมควร ทั้งนี้ให้คณบดีเป็นผู้อนุมัติการขอกลับเข้าเรียนของนักศึกษา

ส่วนที่ ๖

การลาออก

ข้อ ๓๐ นักศึกษาที่ประสงค์จะลาออกจากการเป็นนักศึกษา ต้องให้ผู้ปกครองเป็นผู้รับรองการลาออก เว้นแต่ผู้ที่บรรลุนิติภาวะ

ข้อ ๓๑ นักศึกษาที่ลาออกแล้วได้รับอนุญาตให้กลับเข้าเรียนในภาคเรียนเดียวกัน ให้ถือว่านักศึกษานั้นมีสถานภาพนักศึกษามาตั้งแต่ต้นภาคเรียนนั้นทุกประการ

ให้อธิการบดีอนุมัติการลาออกจากการเป็นนักศึกษาและอนุมัติให้กลับเข้าเรียน

หมวด ๕

การจัดการเรียน

ส่วนที่ ๑

การลงทะเบียนรายวิชา

ข้อ ๓๒ มหาวิทยาลัยต้องกำหนดวันและเวลาให้นักศึกษาลงทะเบียนรายวิชาต่าง ๆ ให้เสร็จก่อนวันเปิดภาคเรียน

ข้อ ๓๓ มหาวิทยาลัยอาจให้นักศึกษาลงทะเบียนรายวิชาหลังกำหนดตามข้อ ๓๒ ก็ได้ โดยให้มหาวิทยาลัยกำหนดวันสิ้นสุดการลงทะเบียนตามที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกิน ๑๕ วันนับแต่วันเปิดภาคเรียน หรือไม่เกิน ๕ วัน นับแต่วันเปิดภาคเรียนฤดูร้อน

การลงทะเบียนรายวิชาตามวรรคหนึ่ง นักศึกษาต้องชำระค่าปรับตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๓๔ นักศึกษาที่มีได้ลงทะเบียนรายวิชาภายในวันและเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดตามข้อ ๓๓ ถ้าประสงค์จะรักษาสถานภาพนักศึกษา ต้องติดต่อรักษาสถานภาพนักศึกษาภายใน ๑๕ วันนับแต่วันถัดจากวันสิ้นสุดการลงทะเบียน

ข้อ ๓๕ การลงทะเบียนรายวิชาต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา

ข้อ ๓๖ นักศึกษาต้องลงทะเบียนรายวิชาด้วยตนเอง ตามวันและเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด พร้อมทั้งชำระเงินค่าลงทะเบียนรายวิชาและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ในกรณีนี้...

ร่าง.....

พิมพ์.....

ทวน.....

ในกรณีที่นักศึกษาไม่สามารถมาลงทะเบียนรายวิชาด้วยตนเองได้ จะมอบหมายให้ผู้อื่นมาลงทะเบียนแทน ให้คณบดีพิจารณาเป็นรายๆ ไป

นักศึกษาที่ประสงค์ขออนุญาตผ่อนผันการชำระค่าลงทะเบียนรายวิชา ให้อธิการบดีพิจารณาอนุญาตเป็นรายๆ ไป ทั้งนี้ ต้องชำระให้เสร็จสิ้นก่อนวันเข้ารับการวัดผลปลายภาคเรียน

ข้อ ๓๗ นักศึกษาลงทะเบียนรายวิชาได้ไม่เกินภาคเรียนละ ๒๒ หน่วยกิตสำหรับการเรียนแบบเต็มเวลา และได้ไม่เกินภาคเรียนละ ๑๒ หน่วยกิตสำหรับการเรียนแบบไม่เต็มเวลา ส่วนการลงทะเบียนรายวิชาในภาคเรียนฤดูร้อน ให้ลงทะเบียนได้ไม่เกิน ๑๒ หน่วยกิต เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากคณบดี

ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นในการให้นักศึกษาลงทะเบียนรายวิชาที่แตกต่างไปจากเกณฑ์ข้างต้น อาจทำได้แต่ต้องไม่กระทบต่อมาตรฐานและคุณภาพการศึกษา โดยคณบดีเป็นผู้พิจารณาอนุญาต

ข้อ ๓๘ นักศึกษาที่ขอโอนผลการเรียนต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาในมหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่า ๑ ภาคเรียนปกติ

นักศึกษาที่ขอเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาในมหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ ของจำนวนหน่วยกิตที่ระบุไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา และตามแผนการเรียนที่มหาวิทยาลัย กำหนด

ส่วนที่ ๒

การเปลี่ยน การเพิ่ม และการถอนรายวิชา

ข้อ ๓๙ นักศึกษาจะขอเปลี่ยนรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนไว้แล้วหรือขอเพิ่มรายวิชา ต้องกระทำภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันเปิดภาคเรียน และภายใน ๕ วันนับแต่วันเปิดภาคเรียนฤดูร้อน ส่วนการขอถอนรายวิชาต้องกระทำภายใน ๓๐ วันนับแต่วันเปิดภาคเรียน หรือภายใน ๑๐ วันนับแต่วันเปิดภาคเรียนฤดูร้อน

การถอนรายวิชาภายหลังกำหนดตามวรรคหนึ่งอาจกระทำได้ ถ้าคณบดีพิจารณาเห็นว่ามิใช่เหตุผลสมควร อนุญาต แต่ให้ลงอักษร “ถ” ลงในทะเบียนแสดงผลการเรียนในช่อง “ผลการเรียน”

การขอเปลี่ยน ขอเพิ่ม หรือขอถอนรายวิชา ต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ประจำ รายวิชา โดยคณบดีเป็นผู้พิจารณาอนุญาต

ข้อ ๔๐ การถอนรายวิชาภายในกำหนดตามข้อ ๓๙ วรรคหนึ่ง รายวิชาที่ถอนจะไม่ปรากฏ ในทะเบียนแสดงผลการเรียน

ส่วนที่ ๓

การเรียนโดยไม่นับจำนวนหน่วยกิตมารวมเพื่อการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

ข้อ ๔๑ มหาวิทยาลัยโดยคณบดีอาจอนุญาตให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียนรายวิชาใดวิชาหนึ่ง เพื่อเป็นการเสริมความรู้ โดยไม่นับจำนวนหน่วยกิตของรายวิชานั้นมารวมเพื่อการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรได้

ข้อ ๔๒ เมื่อได้ทำการวัดและประเมินระดับคะแนนแล้วได้ระดับระดับคะแนนตั้งแต่ ๑.๐๐ ขึ้นไป ถือว่า ประเมินผ่านให้บันทึก “ม.ก.” ลงในทะเบียนแสดงผลการเรียนในช่อง “ผลการเรียน” ถ้าผลการประเมินไม่ผ่านไม่ต้อง บันทึกรายวิชานั้น และให้ถือเป็นการสิ้นสุดสำหรับการเรียนรายวิชานั้นโดยไม่นับจำนวนหน่วยกิตมารวมเพื่อการ สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

/ส่วนที่ ๔ ...

ร่าง.....
พิมพ์.....
ทาน.....

ส่วนที่ ๔

การนับเวลาเรียนเพื่อสิทธิในการเข้ารับการพัฒนาผลปลายภาคเรียน

ข้อ ๔๓ นักศึกษาต้องมีเวลาเรียนในแต่ละรายวิชาไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเปิดเรียนเต็มสำหรับรายวิชานั้น จึงจะมีสิทธิเข้ารับการพัฒนาผลปลายภาคเรียน

ในกรณีที่มีความจำเป็นอย่างแท้จริง คณะดีอาจพิจารณาผ่อนผันให้เป็นราย ๆ ไป

นักศึกษาที่ไม่มีสิทธิเข้ารับการพัฒนาผลปลายภาคเรียน ตามวรรคหนึ่ง จะขอประเมินเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ในภาคเรียนนั้นมิได้

ข้อ ๔๔ การนับเวลาเรียนให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) เวลาเปิดเรียนเต็มภาคเรียนละ ๑๘ สัปดาห์

(๒) นักศึกษาที่ย้ายสถานศึกษาระหว่างภาคเรียนให้นำเวลาเรียนจากสถานศึกษาทั้งสองแห่งรวมกัน

(๓) นักศึกษาที่ลาออกแล้ว ได้รับอนุญาตให้กลับเข้าเรียนในภาคเรียนเดียวกันให้นำเวลาเรียนที่เรียนแล้วมารวมกัน

(๔) นักศึกษาที่ลาพักการเรียนหรือการฝึกอาชีพในภาคเรียนใด ได้รับอนุญาตให้กลับเข้าเรียนหรือฝึกอาชีพในภาคเรียนเดียวกันให้นำเวลาเรียนหรือฝึกอาชีพก่อนและหลังการลาพักการเรียนหรือการฝึกอาชีพในภาคเรียนนั้นมารวมกัน

(๕) รายวิชาที่มีอาจารย์ผู้สอนหรือครูฝึกตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป และแยกกันสอนให้นำเวลาเรียนที่เรียนกับอาจารย์ผู้สอนหรือครูฝึกทุกคนมารวมกัน

(๖) ถ้ามีการเปลี่ยนรายวิชาหรือเพิ่มรายวิชาให้นำเวลาเรียนตั้งแต่เริ่มเรียนรายวิชาใหม่

ส่วนที่ ๕

การขออนุญาตเลื่อนการเข้ารับการพัฒนาผลปลายภาคเรียน

ข้อ ๔๕ นักศึกษาที่ไม่สามารถเข้ารับการพัฒนาผลปลายภาคเรียนตามวันและเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด คณะดีอาจอนุญาตให้เลื่อนการเข้ารับการพัฒนาผลปลายภาคเรียนได้ในกรณีต่อไปนี้

(๑) ประสบอุบัติเหตุ หรือเจ็บป่วยก่อน หรือระหว่างการเข้ารับการพัฒนาผลปลายภาคเรียน

(๒) ถูกควบคุมตัวโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย

(๓) เป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยหรือสถานประกอบการในการเข้าร่วมประชุม หรือกิจกรรมพิเศษอย่างอื่น โดยได้รับความยินยอมจากมหาวิทยาลัย

(๔) มีความจำเป็นอย่างอื่น โดยมหาวิทยาลัยและสถานประกอบการพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นความจำเป็นอย่างแท้จริง

ข้อ ๔๖ นักศึกษาที่ขออนุญาตเลื่อนการเข้ารับการพัฒนาผลปลายการศึกษา ต้องยื่นคำร้องพร้อมทั้งหลักฐานประกอบต่อมหาวิทยาลัยก่อนการพัฒนาผลปลายภาคเรียนไม่น้อยกว่า ๓ วัน หากไม่สามารถกระทำได้ให้คณะดีพิจารณาเป็นราย ๆ ไป

/หมวด ๖ ...

ร่าง.....

พิมพ์.....

ทาน.....

หมวด ๖
การประเมินระดับคะแนน

ส่วนที่ ๑
หลักการในการประเมินผลการเรียน

ข้อ ๔๗ ให้มหาวิทยาลัยและสถานประกอบการ มีหน้าที่และรับผิดชอบในการประเมินผลการเรียน

ข้อ ๔๘ ให้ประเมินผลการเรียนเป็นรายวิชาตามระบบหน่วยกิต จำนวนหน่วยกิตของแต่ละรายวิชาให้ถือตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

ข้อ ๔๙ ให้มหาวิทยาลัยและสถานประกอบการพิจารณาทำการประเมินผลการเรียนรายวิชาเมื่อสิ้นภาคเรียน หรือเมื่อสิ้นสุดการเรียนหรือการปฏิบัติงานในทุกๆรายวิชา

สำหรับรายวิชาที่เรียนหรือฝึกปฏิบัติในสถานประกอบการ ให้ครูฝึกและอาจารย์นิเทศร่วมกันประเมินผลการเรียน

ข้อ ๕๐ ให้หน่วยงานต้นสังกัดร่วมกับมหาวิทยาลัย ดำเนินการส่งเสริมคุณภาพและควบคุมมาตรฐานการจัดการเรียนการสอน การวัดผลและการประเมินผลการเรียน

ส่วนที่ ๒
วิธีการประเมินผลการเรียน

ข้อ ๕๑ ให้ประเมินผลการเรียนเป็นรายวิชาตามสถานภาพจริงต่อเนื่องตลอดภาคเรียน ทั้งด้านความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ จากกิจกรรมการเรียนการสอน การฝึกปฏิบัติ และงานที่มอบหมาย รวมทั้งการวัดผลปลายภาคเรียน ซึ่งครอบคลุมจุดประสงค์สมรรถนะรายวิชาและเนื้อหาวิชา โดยใช้เครื่องมือและวิธีการหลากหลายตามความเหมาะสม

ข้อ ๕๒ ให้ใช้ระดับคะแนนตัวอักษรและระดับคะแนนในแต่ละรายวิชา ดังต่อไปนี้

ระดับคะแนนตัวอักษร	ความหมาย	ระดับคะแนน
ก หรือ A	ดีเยี่ยม (Excellent)	๔.๐๐
ข ⁺ หรือ B ⁺	ดีมาก (Very Good)	๓.๕๐
ข หรือ B	ดี (Good)	๓.๐๐
ค ⁺ หรือ C ⁺	ดีพอใช้ (Fairly Good)	๒.๕๐
ค หรือ C	พอใช้ (Fair)	๒.๐๐
ง ⁺ หรือ D ⁺	อ่อน (Poor)	๑.๕๐
ง หรือ D	อ่อนมาก (Very Poor)	๑.๐๐
ต หรือ F	ตก (Failed)	๐.๐๐

ในกรณีที่ไม่สามารถประเมินผลเป็นระดับคะแนนตัวอักษรได้ ให้ประเมินเป็นตัวอักษร ดังนี้

ตัวอักษร	ความหมาย
ถ หรือ W	ถอนรายวิชา (Withdrawn)
พ.จ. หรือ S	พอใจ (Satisfactory)
ม.จ. หรือ U	ไม่พอใจ (Unsatisfactory)

/ม.ส. ...

ร่าง.....
พิมพ์.....
ท่าน.....

ม.ส. หรือ I	ไม่สมบูรณ์ (Incomplete)
ม.น. หรือ AU	ไม่นับหน่วยกิต (Audit)
น.ท. หรือ TC	หน่วยกิตเทียบโอน (Transfer Credit)

ในกรณีที่โอนหน่วยกิตจากการศึกษานอกระบบและหรือการศึกษาตามอัธยาศัย ให้ใช้ตัวอักษร ดังนี้

ตัวอักษร	ความหมาย
น.ม. หรือ CS	หน่วยกิตจากการทดสอบมาตรฐาน (Credits from Standardized Test)
น.ส. หรือ CE	หน่วยกิตจากการทดสอบ (Credits from Examination)
น.ฝ. หรือ CT	หน่วยกิตจากฝึกอบรม (Credits from Training)
น.ง. หรือ CP	หน่วยกิตจากการประเมินผลงาน (Credits from Portfolio)

ข้อ ๕๓ รายวิชาใดที่แสดงผลการเรียนตามข้อ ๕๒ ไม่ได้ ให้ใช้ตัวอักษรต่อไปนี้

ข.ร หมายถึง ขาดเรียน ไม่มีสิทธิ์เข้ารับการวัดผลปลายภาคเรียน เนื่องจากมีเวลาเรียนต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ โดยคณบดีพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลสมควร

ข.ป. หมายถึง ขาดการปฏิบัติงาน หรือปฏิบัติงานไม่ครบ โดยคณบดีพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลสมควร

ข.ส. หมายถึง ขาดการวัดผลปลายภาคเรียน โดยคณบดีพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลสมควร

ถ.ล. หมายถึง ถอนรายวิชาภายหลังกำหนด โดยคณบดีพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลสมควร

ถ.น. หมายถึง ถอนรายวิชาภายในเวลากำหนด

ท. หมายถึง ทุจริตในการสอบหรืองานที่มอบหมายให้ทำ

ม.ส. หมายถึง ไม่สมบูรณ์ เนื่องจากไม่สามารถเข้ารับการวัดผลปลายภาคเรียนโดยได้รับอนุญาตจากคณบดี หรือไม่ส่งงานอันเป็นส่วนประกอบของการเรียนรายวิชาตามกำหนด

ม.ท. หมายถึง ไม่สามารถเข้ารับการวัดผลปลายภาคเรียนทดแทนภายในเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ผ. หมายถึง ได้เข้าร่วมกิจกรรมตามกำหนดหรือผลการประเมินผ่าน

ม.ผ. หมายถึง ไม่เข้าร่วมกิจกรรม หรือผลการประเมินไม่ผ่าน

ม.ก. หมายถึง การเรียนโดยไม่นับจำนวนหน่วยกิตมารวมเพื่อการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรและผลการประเมินผ่าน

ข้อ ๕๔ ในกรณีต่อไปนี้ให้ระดับคะแนนเป็น ๐ (ศูนย์) เฉพาะรายวิชา

(๑) ได้ ข.ร.

(๒) ได้ ข.ป.

(๓) ได้ ข.ส.

(๔) ได้ ถ.ล.

(๕) ได้ ท.

(๖) ได้ ม.ท.

/ข้อ ๕๕ นักศึกษา...

ร่าง.....

พิมพ์.....

ทาน.....

ข้อ ๕๕ นักศึกษาที่ทำการทุจริต หรือ سوءเจตนาทุจริตในการสอบหรืองานที่มอบหมายให้ทำในรายวิชาใด ให้มหาวิทยาลัยพิจารณาดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้ได้ระดับคะแนน ๐ (ศูนย์) เฉพาะครั้งนั้น หรือ

(๒) ให้ระดับคะแนนเป็น ๐ (ศูนย์) โดยบันทึก “ท.” ลงในระเบียบแสดงผลการเรียนรู้ในช่อง “ผลการเรียน” ในรายวิชานั้นหรือ

(๓) ดำเนินการตาม (๒) และตัดระดับคะแนนความประพฤติตามระเบียบว่าด้วยการตัดระดับคะแนน ความประพฤติที่มหาวิทยาลัยกำหนดตามความร้ายแรงแล้วแต่กรณี

ข้อ ๕๖ การคำนวณระดับคะแนนเฉลี่ยให้ปฏิบัติดังนี้

(๑)ให้นำผลบวกของผลคูณระหว่างจำนวนหน่วยกิตของแต่ละรายวิชากับระดับคะแนน ทารด้วยผลบวก ของจำนวนหน่วยกิตของแต่ละรายวิชา คิดทศนิยมสองตำแหน่งไม่ปิดเศษ

(๒) ให้คำนวณระดับคะแนนเฉลี่ยจากรายวิชาที่ได้ระดับคะแนนตาม ข้อ ๕๒ และข้อ ๕๔ สำหรับรายวิชาที่ นักศึกษาเรียนซ้ำ เรียนแทน ให้ใช้ระดับคะแนนและนับจำนวนหน่วยกิตตาม ข้อ ๕๗

(๓) ให้คำนวณระดับคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

(ก) ระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาคเรียน คำนวณจากรายวิชาที่ได้ระดับคะแนนเฉพาะในภาคเรียน หนึ่งๆ

(ข) ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม คำนวณจากรายวิชาที่เรียนมาทั้งหมดและได้ระดับคะแนนตั้งแต่ สองภาคเรียนขึ้นไป

ข้อ ๕๗ นักศึกษาผู้ใดประสงค์จะเรียนซ้ำรายวิชาที่ได้ระดับคะแนนต่ำกว่า ๒.๐๐ หรือ เลือกเรียนรายวิชาอื่น แทนถ้าเป็นกลุ่มสมรรถนะวิชาซีพีเลือก และหมวดวิชาเลือกเสรี เพื่อประเมินปรับระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมให้สูงขึ้น ให้มหาวิทยาลัยหรือสถานประกอบการดำเนินการให้เรียนซ้ำหรือเรียนแทนภายในเวลาก่อนสำเร็จการศึกษา

การเรียนซ้ำรายวิชา ให้นับจำนวนหน่วยกิตสะสมเพียงครั้งเดียว ส่วนการเรียนแทนให้นับเฉพาะจำนวนหน่วย กิตของรายวิชาที่เรียนแทนเป็นจำนวนหน่วยกิตสะสม

การนับจำนวนหน่วยกิตสะสมในกรณีนี้ จะกระทำเมื่อนักศึกษาได้ระดับคะแนน ตั้งแต่ ๒.๐๐ ขึ้นไปเท่านั้น รายวิชาที่เรียนซ้ำหรือเรียนแทนแล้วได้ระดับคะแนน ๐ (ศูนย์) ให้ถือระดับคะแนนต่ำกว่า ๒.๐๐ ตามเดิม ยกเว้นการได้ระดับคะแนน ๐ (ศูนย์) ตามข้อ ๕๐ (๒) หรือ (๓)

ข้อ ๕๘ กรณีตามข้อ ๕๗ การคิดระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ถ้าเป็นรายวิชาที่เรียนซ้ำให้นับจำนวนหน่วยกิต เป็นตัวหารเพียงครั้งเดียว ส่วนการเรียนรายวิชาอื่นแทนให้นับเฉพาะจำนวนหน่วยกิตของรายวิชาที่เรียนแทนมา เป็นตัวหาร

ข้อ ๕๙ การให้ระดับคะแนน ม.ส. และการเปลี่ยนระดับคะแนน ม.ส.

การให้ระดับคะแนน ม.ส. จะทำได้ในกรณีดังนี้

(๑) นักศึกษาเจ็บป่วยเป็นเหตุให้ไม่สามารถเข้าสอบในบางรายวิชาหรือทั้งหมดได้ ให้ยื่นใบลาพร้อมด้วย ใบรับรองแพทย์ เพื่อขออนุมัติต่อคณบดี

(๒) นักศึกษาขาดสอบโดยเหตุสุดวิสัย ซึ่งเหตุสุดวิสัยนั้นได้รับการวินิจฉัยจากอาจารย์ผู้สอน และได้รับอนุมัติ จากคณบดี

(๓) เมื่ออาจารย์ผู้สอนและหัวหน้าสาขาวิชาเห็นสมควรให้รอผลการศึกษาเพราะนักศึกษาต้องทำงาน ซึ่งเป็นส่วนประกอบการศึกษาในรายวิชานั้นไม่ครบถ้วนสมบูรณ์พอจะประเมินผลการศึกษาได้

การเปลี่ยนระดับคะแนน ม.ส. ให้ดำเนินการดังนี้

/นักศึกษา...

ร่าง.....

พิมพ์.....

ทาน.....

นักศึกษาผู้ใดได้ระดับคะแนน ม.ส. ในรายวิชาใด จะต้องยื่นคำร้องต่ออาจารย์ผู้สอนรายวิชานั้น ทั้งนี้จะต้องกระทำภายใน ๑๕ วันนับจากวันอนุมัติผลการศึกษา เพื่อให้อาจารย์ผู้สอนกำหนดระยะเวลาสำหรับการวัดผลการศึกษาที่ไม่สมบูรณ์นั้น เพื่อให้แล้วเสร็จภายใน ๔๕ วัน นับตั้งแต่วันอนุมัติผลการศึกษา เว้นแต่ ในรายวิชาที่เป็นโครงการ ให้เสนอขออนุมัติต่อคณบดี เพื่อเปลี่ยนระดับคะแนน ม.ส. ให้แล้วเสร็จก่อนวันสิ้น ภาคการศึกษาถัดไป หากพ้นกำหนดเวลาขอเปลี่ยนระดับคะแนน ม.ส. ทั้งสองกรณีแล้ว ระดับคะแนน ม.ส. ในรายวิชานั้น จะถูกเปลี่ยนให้เป็นระดับคะแนน ต โดยปริยาย

ก่อนวันสิ้นภาคการศึกษาถัดไป หมายถึง ก่อนวันที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ให้เป็นวันสิ้นภาคการศึกษาใด ๆ ถัดไปจากภาคการศึกษาที่นักศึกษาได้ระดับคะแนน ม.ส. เป็นระยะเวลา ๑ ภาคการศึกษา ยกเว้น ภาคการศึกษาฤดูร้อน หากนักศึกษาได้ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาฤดูร้อน จะต้องดำเนินการวัดผลการศึกษาที่ไม่สมบูรณ์นั้น ให้แล้วเสร็จก่อนวันสิ้นภาคการศึกษาฤดูร้อน มิฉะนั้นระดับคะแนน ม.ส. ในรายวิชานั้น จะถูกเปลี่ยนเป็นระดับคะแนน ต โดยปริยาย ทั้งนี้ ให้อาจารย์ผู้สอนส่งผลการเรียนเป็น ต ตามแบบฟอร์มการส่งผลคะแนน ม.ส.

นักศึกษาผู้ใดที่ได้รับระดับคะแนน ม.ส. ได้ยื่นคำร้องขอสำเร็จการศึกษาในภาคการศึกษาฤดูร้อน จะต้องดำเนินการวัดผลทางการศึกษาที่ไม่สมบูรณ์นั้น ให้แล้วเสร็จก่อนวันสิ้นภาคการศึกษาฤดูร้อน มิฉะนั้นระดับคะแนน ม.ส. จะถูกปรับเปลี่ยนเป็นระดับคะแนน ต โดยปริยาย

เมื่ออาจารย์ผู้สอนและหัวหน้าสาขาวิชาเห็นสมควรให้รอผลการศึกษา เพราะนักศึกษาต้องทำงานซึ่งเป็นส่วนประกอบการศึกษาในรายวิชานั้น โดยมีไขความผิดของนักศึกษา ในกรณีเช่นนี้การเปลี่ยนระดับคะแนน ม.ส. ให้สูงกว่าระดับคะแนน ค ขึ้นไปได้ แต่ถ้าเป็นกรณีความผิดของนักศึกษาแล้ว การเปลี่ยนระดับคะแนน ม.ส. ให้ได้ไม่สูงกว่าระดับคะแนน ค

ข้อ ๖๐ นักศึกษาต้องเข้ารับการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ เมื่อนักศึกษาได้ลงทะเบียนรายวิชาครบทุกรายวิชาตามหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา หรือตามระยะเวลาที่คณะกรรมการประเมินมาตรฐานวิชาชีพกำหนด ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

นักศึกษาจะมีสิทธิ์สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรได้ จะต้องเข้ารับการประเมินมาตรฐานวิชาชีพและผลการประเมินผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

ข้อ ๖๑ นักศึกษาจะต้องเข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยจัดไม่น้อยกว่า ๒ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ครบทุกภาคเรียนตามแผนการเรียนที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยมีเวลาเข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของเวลาที่จัดกิจกรรมในแต่ละภาคเรียน

เมื่อนักศึกษาได้เข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมครบถ้วนตามเกณฑ์ในภาคเรียนใด ถือว่าประเมินผ่านในภาคเรียนนั้น ให้บันทึกชื่อกิจกรรมและตัวอักษร “ผ.” ในระเบียบแสดงผลการเรียนในช่อง “ผลการเรียน” ซึ่งหมายถึง “ผ่าน”

หากนักศึกษาเข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมไม่ครบตามเกณฑ์ในภาคเรียนใด ให้มหาวิทยาลัยพิจารณาอบงานหรือกิจกรรมในส่วนที่นักศึกษาผู้นั้นไม่เข้าร่วมปฏิบัติ ให้ปฏิบัติให้ครบถ้วนภายในเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด เมื่อนักศึกษาดำเนินการครบถ้วนแล้วถือว่าประเมินผ่าน แล้วจึงบันทึกชื่อกิจกรรมและตัวอักษร “ผ.” ในระเบียบแสดงผลการเรียนของภาคเรียนนั้นซึ่งหมายถึง “ผ่าน”

ถ้านักศึกษาดำเนินการไม่ครบถ้วน ถือว่าประเมินไม่ผ่าน ให้บันทึกชื่อกิจกรรมและตัวอักษร “ม.ผ.” ซึ่งหมายถึง “ไม่ผ่าน”

ให้นักศึกษาที่เข้าฝึกอาชีพ หรือฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพในสถานประกอบการ เข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมที่สถานประกอบการจัด ตามเกณฑ์และข้อตกลงร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยกับสถานประกอบการ

/ส่วนที่ ๓ ...

ร่าง.....
พิมพ์.....
ทวน.....

ส่วนที่ ๓
การตัดสินผลการเรียน

ข้อ ๖๒ การตัดสินผลการเรียนให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ตัดสินผลการเรียนเป็นรายวิชา

(๒) รายวิชาที่มีระดับคะแนนตั้งแต่ ๑.๐๐ ขึ้นไป ถือว่าประเมินผ่านและนับจำนวนหน่วยกิตของรายวิชานั้นเป็นจำนวนหน่วยกิตสะสม

(๓) เมื่อได้ประเมินระดับคะแนนแล้ว นักศึกษามีระดับคะแนน ๐ (ศูนย์) ให้เรียนซ้ำรายวิชานั้น ถ้าเป็นกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเลือก และหมวดวิชาเลือกเสรีจะเรียนซ้ำ หรือเรียนรายวิชาอื่นแทนก็ได้ จำนวนหน่วยกิตต้องไม่น้อยกว่ารายวิชาที่เรียนแทน และให้ลงหมายเหตุในระเบียบแสดงผลการเรียน ว่าได้เรียนแทนรายวิชาใด

ข้อ ๖๓ การตัดสินผลการเรียนเพื่อสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร ให้ถือตามเกณฑ์ต่อไปนี้

(๑) ได้รายวิชาและจำนวนหน่วยกิตสะสมในหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพและหมวดวิชาเลือกเสรี ครบถ้วนตามกำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชาและตามแผนการเรียนที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๒) ได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐

(๓) ผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ

(๔) ได้เข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมเสริมหลักสูตรและ “ผ่าน” ทุกภาคเรียน ตามแผนการเรียนที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๖๔ ให้คณะกรรมการประจำคณะ เป็นผู้อนุมัติผลการเรียนและการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

ข้อ ๖๕ เมื่อนักศึกษาได้ลงทะเบียนรายวิชาครบ ๒ ภาคเรียนปกติ หากได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๑.๗๕ ให้คณะกรรมการประจำคณะพิจารณาให้พ้นสถานภาพนักศึกษา

เมื่อได้ลงทะเบียนรายวิชาครบ ๔ ภาคเรียนปกติ หากได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๑.๕๐ ให้คณะกรรมการประจำคณะพิจารณาให้พ้นสถานภาพนักศึกษา

ข้อ ๖๖ นักศึกษาที่เรียนแบบเต็มเวลาและได้ลงทะเบียนรายวิชารวม ๔ ภาคเรียนปกติแล้ว แต่ยังไม่เข้าเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรข้อ ๖๓ ให้คณะกรรมการประจำคณะพิจารณาว่าควรให้เรียนต่อไปหรือให้พ้นสถานภาพนักศึกษา ทั้งนี้ให้เรียนได้ไม่เกิน ๘ ภาคเรียนปกตินับตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา โดยไม่นับภาคเรียนที่ลาพักการเรียน

นักศึกษาที่เรียนแบบไม่เต็มเวลาและได้ลงทะเบียนรายวิชาครบทุกภาคเรียนตามแผนการเรียนที่มหาวิทยาลัยกำหนดแล้ว แต่ยังไม่เข้าเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรข้อ ๖๓ ให้คณะกรรมการประจำคณะพิจารณาว่าควรให้เรียนต่อไป หรือให้พ้นสถานภาพนักศึกษา ทั้งนี้ให้เรียนได้ไม่เกิน ๑๒ ภาคเรียนปกตินับตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา โดยไม่นับภาคเรียนที่ลาพักการเรียน

ส่วนที่ ๔
การเทียบโอนผลการเรียน

ข้อ ๖๗ การโอนผลการเรียน การเทียบโอนผลการเรียน และการเทียบโอนความรู้ ทักษะและประสบการณ์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

/หมวด ๗ ...

ร่าง.....
พิมพ์.....
ทาน.....

หมวด ๗

การจัดการเรียนการสอนและการประเมินระดับคะแนนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพ

ข้อ ๖๘ มหาวิทยาลัยที่รับนักศึกษาตามข้อ ๑๗ วรรคสอง ต้องจัดให้นักศึกษาเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชา สาขาวิชา พร้อมชำระเงินค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด หรืออนุญาตให้ไปเรียนจากสถานศึกษาอื่นที่เปิดสอนรายวิชานั้น ๆ หรือรายวิชาที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกัน หรือลงทะเบียนเพื่อขอประเมินเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ก็ได้

ข้อ ๖๙ การประเมินผลการเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพ ปฏิบัติเช่นเดียวกับการประเมินผลการเรียนรายวิชาตามหลักสูตร ทั้งนี้ผู้ที่ได้ระดับคะแนนตั้งแต่ ๑.๐๐ ขึ้นไปถือว่าผ่าน โดยให้บันทึก “ผ.” ในระเบียนแสดงผลการเรียนในช่อง “ผลการเรียน”

นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพต้องเรียนให้ได้ระดับผลการประเมิน “ผ่าน” ทุกรายวิชา

หมวด ๘

เอกสารการศึกษา

ข้อ ๗๐ มหาวิทยาลัยต้องจัดให้มีเอกสารการศึกษาดังต่อไปนี้

(๑) ระเบียนแสดงผลการเรียนตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้ ซึ่งใช้ชื่อย่อว่า “รบ.๑ ปวส. ๕๗” และต้องเก็บรักษาไว้ตลอดไป

การจัดทำ “รบ.๑ ปวส. ๕๗” ให้งานทะเบียนเป็นผู้จัดทำและให้อธิการบดีเป็นผู้ลงนามรับรองผลการเรียนและการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรตามแบบที่กำหนดท้ายข้อบังคับนี้

(๒) ระเบียนแสดงผลการเรียนฉบับภาษาอังกฤษ (TRANSCRIPT) ตามแบบที่กำหนดท้ายข้อบังคับนี้ และต้องเก็บรักษาไว้ตลอดไป

การจัดทำระเบียนแสดงผลการเรียนฉบับภาษาอังกฤษ (TRANSCRIPT) ให้งานทะเบียนเป็นผู้จัดทำ และให้อธิการบดีเป็นผู้ลงนามรับรองผลการเรียนและการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

(๓) แบบรายงานระดับคะแนนของผู้ที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงพุทธศักราช ๒๕๕๗ (รบ.๒ ปวส. ๕๗) ตามแบบที่กำหนดท้ายข้อบังคับนี้ และเก็บรักษาไว้ตลอดไป

(๔) ประกาศนียบัตร และวุฒิบัตร ตามแบบที่กำหนดท้ายข้อบังคับนี้

(๕) สมุดประเมินผลรายวิชา และหลักฐานเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนในแบบอื่นนอกเหนือจาก รบ.๑ ปวส. ๕๗ และ รบ.๒ ปวส. ๕๗ สมุดบันทึกการฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ หรือสมุดบันทึกการปฏิบัติงาน หรือสมุดรายงานของนักศึกษา

(๖) ใบรับรองสถานภาพนักศึกษาและใบรับรองผลการเรียนตามแบบที่กำหนดท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๗๑ ให้มหาวิทยาลัยเก็บรักษากระดาษคำตอบ และหลักฐานการประเมินผลการเรียนไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑ ปีการศึกษา

ข้อ ๗๒ ให้มหาวิทยาลัยแจ้งผลการเรียนของนักศึกษาให้นักศึกษาและผู้ปกครองทราบทุกภาคเรียน

ข้อ ๗๓ ให้ใช้สำเนาระเบียนแสดงผลการเรียน (รบ.๑ ปวส. ๕๗) และสำเนาระเบียนแสดงผลการเรียนฉบับภาษาอังกฤษ (TRANSCRIPT) เป็นเอกสารรับรองผลการเรียน

ข้อ ๗๔ ให้สถานศึกษาออกสำเนาแสดงผลการเรียน (รบ.๑ ปวส. ๕๗) สำเนาระเบียนแสดงผลการเรียนฉบับภาษาอังกฤษ (TRANSCRIPT) ประกาศนียบัตร และวุฒิบัตร แก่ผู้สำเร็จการศึกษา

/ข้อ ๗๕ การทำ...

ร่าง.....

พิมพ์.....

ทาน.....

ข้อ ๗๕ การทำสำเนาระเบียนแสดงผลการเรียน (รป.๑ ปวส. ๕๗) สำเนาระเบียนแสดงผลการเรียนฉบับภาษาอังกฤษ (TRANSCRIPT) ให้ใช้วิธีพิมพ์ใหม่ หรือสำเนาเอกสารตามต้นฉบับก็ได้ แล้วให้เขียนหรือประทับตรา “สำเนาถูกต้อง” หรือ “CERTIFIED TRUE COPY”

ให้หัวหน้างานทะเบียนหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำการแทน ลงลายมือชื่อรับรองสำเนาพร้อมทั้ง วัน เดือน ปี ที่ออกสำเนา และอธิการบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายลงลายมือชื่อกำกับที่รูปถ่าย

ข้อ ๗๖ นักศึกษาที่ต้องการใบรับรองสถานภาพนักศึกษา หรือใบรับรองผลการเรียนจากมหาวิทยาลัย ให้มหาวิทยาลัยออกใบรับรองสถานภาพนักศึกษา หรือใบรับรองผลการเรียน แล้วแต่กรณี ใบรับรองนี้มีอายุ ๖๐ วัน โดยให้มหาวิทยาลัยกำหนดวันหมดอายุไว้ด้วย

หมวด ๙

การสำเร็จการศึกษาและการอนุมัติประกาศนียบัตร

ข้อ ๗๗ ผู้สำเร็จการศึกษาต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) เรียนและสอบผ่านรายวิชาต่าง ๆ ครบถ้วนตามหลักสูตรสาขาวิชา

(๒) มีเวลาศึกษาครบตามหลักสูตร ตามข้อ ๙ (๒) หรือไม่น้อยกว่า ๑ ภาคเรียนปกติสำหรับกรณีการโอนหรือเทียบโอนรายวิชา

(๓) ผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมตามระเบียบการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัย

(๔) มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐

(๕) ไม่อยู่ระหว่างถูกสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อบังคับวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัย

(๖) ไม่ค้างชำระค่าบำรุงการศึกษา ค่าปรับ หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

(๗) มีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่หลักสูตรกำหนด และผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร

(๘) ผ่านการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ

นักศึกษาที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษาในภาคเรียนใด ต้องยื่นคำร้องขอสำเร็จการศึกษาตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๗๘ การสำเร็จการศึกษา

(๑) ให้คณะกรรมการประจำคณะอนุมัติการสำเร็จการศึกษาและเสนอสภาวิชาการเพื่อพิจารณาเสนอ สภามหาวิทยาลัย

(๒) สภามหาวิทยาลัยอนุมัติประกาศนียบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษา

วันสำเร็จการศึกษาให้ถือเอาวันที่คณะกรรมการประจำคณะประชุมพิจารณาอนุมัติ

หมวด ๑๐

การพัฒนาปรับปรุง อนุมัติ และประกาศใช้หลักสูตร

ข้อ ๗๙ การพัฒนาหลักสูตรหรือการปรับปรุงหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเป็นหน้าที่ของมหาวิทยาลัย คณะ และหลักสูตร โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๘๐ การอนุมัติหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ข้อ ๘๑ การประกาศใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ให้ทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

/ข้อ ๘๒ มหาวิทยาลัย...

ร่าง.....

พิมพ์.....

ทาน.....

ข้อ ๘๒ มหาวิทยาลัยสามารถพัฒนาหรือปรับปรุงวิชาหรือกลุ่มวิชาเพิ่มเติมได้ตามเงื่อนไขของหลักสูตร โดยต้องรายงานให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทราบ

ข้อ ๘๓ มหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินการประกันคุณภาพของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรหรือการปรับปรุงหลักสูตรที่อยู่ในความรับผิดชอบอย่างต่อเนื่อง อย่างน้อยทุก ๕ ปี

สำหรับหลักสูตรที่เปิดสอนอยู่ก่อนวันที่ประกาศคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิ อาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๖๒ นี้ใช้บังคับ ต้องปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับ ประกาศนี้ภายใน ๓ ปี นับแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๘๔ กรณีนักศึกษาที่กำลังศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงก่อนมีประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกาศคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๖๒ ให้ยังคงศึกษาตามหลักสูตร เดิมต่อไปจนกว่าจะสำเร็จการศึกษา

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(ศาสตราจารย์กิตติคุณสุทธิพร จิตต์มิตรภาพ)

นายกสภามหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

ร่าง.....
พิมพ์.....
ทาน.....